

РЕШЕНИЕ

№ 3997

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **840** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „НОБУ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С.,[жк], [жилищен адрес] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ №Р-22220520005171-091-001/06.08.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. С. С. – ръководител на ревизията, с който са не е признато правото на приспадане на данъчен кредит о общ размер на 50 460,07лв., както и са начислените лихви за просрочие в общ размер на 20 724,63лв. по фактури издадени от от „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИС“ ЕООД, „ИЗИ ПРИНТ НЕО“ ЕООД, „БУЛТРЕЙД ЛИМИТИД“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД, „АЕ ГРУП 2018“ ЕООД, „ЕУРО ГРОС“ ЕООД, „РЕАЛС ТРЕЙД“ ЕООД, „ВРС ИНТЕРНЕСАНАЛ“ ЕООД, „ДИЛАЙФ“ ЕООД и „ДИ ТИЙМ“ ЕООД, който РА е потвърден с РЕШЕНИЕ №1782 от 22.11.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП“.

По изложените в жалбата съображения – се моли да се уважи същата и да се отмени в цялост РА, ведно с потвърждаващото го решение. Релевират се процесуални нарушения, а именно на принципа за обективност, разписан в чл. 3, ал. 1 ДОПК, съгласно който органите по приходите са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задължените лица в данъчните производства. Прави се довода, че твърденията за липса на доставки са неправилни и необосновани, тъй като за всички обсъдени в РА фактури са представени документи – договори, протоколи и др., които доказват извършената доставка, включително са представени доказателства за последващи

доставки. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата в цялост за отмяна на РА. Претендира се присъждане на разносните по делото, за което се представя списък. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.В.. Допълва, че съгласно приетата и неоспорена ССЕ е налице осчетоводяване при жалбоподателя на доставките. Представя се писмена защита от 25.05.2023г., в която се поддържа изложените вече съображения. Следва да се има предвид, че се прави позоваване на практика на СЕС -Решение от м.06.2020г./без посочен № на дело/ съгласно което право на приспадане на данъчен кредит не може да бъде отказано на лицето само на основание, че то не може да представи друго доказателства за реалното осъществяване на сделките, освен фактурата. Също така се прави позоваване и на Решение № 8760 от 20.07.2021 г. по адм. дело № 2579/2021г. на ВАС. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП“ –ЦУ на НАП –се представлява от юрк.М., която оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 6 345 лв.. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, с правен интерес от оспорването на същия, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По процедурата: ревизионното производство е започнало на основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220520005171-020-001/ 27.08.2020 г., връчена по електронен път на 28.09.2020 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22220520005171-020-002/ 22.12.2020 г. и ЗИЗВР №Р-22220520005171-020-003/06.01.2021 г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „НОБУ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчните периоди от 01.01.2015 г. до 30.06.2020 г. Определен е срок за приключване на ревизията до 26.02.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22220520005171-092-001/19.04.2021 г., връчен на 10.05.2021 г. по електронен път. В законово установения срок не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с РА №Р-22220520005171-091-001/06.08.2021г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 02.09.2021 г. по електронен път.

В хода на ревизията било установено, че „НОБУ“ ЕООД е с основна дейност ресторантьорство, която е извършвала в ресторант „Нобу“ в [населено място], [улица]до бл. №316, за който дружеството не е представило информация за собствеността. В дневниците си за покупки за периодите от м. 04.2015 г. до м. 02.2020 г. лицето е декларирало фактури, издадени от „ДИЛАЙФ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с предмет наем на търговски обект съгласно договор.

Ревизиращият екип е установил, че „НОБУ ЕООД има регистрирани 140 уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) за наети лица по трудови правоотношения на

длъжности сервитьор, мияч съдове, готвач, майстор на тестени изделия, помощник кухня, помощник готвач, управител на ресторант, барман. Към 30.06.2020 г. има 17 действащи трудови договора.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното дружество са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22220520005171-040-001/09.09.2020 г., №Р-22220520005171-040-002/04.02.2021 г. и №Р-22220520005171-040-003/22.02.2021 г. С първото ИПДПОЗЛ са били изисквани счетоводни документи, справки и писмени обяснения, относно дейността на дружеството през ревизирания период. В отговор от ревизираното лице, са били представени единствено хронологии на счетоводни сметки за 2018 г. По останалите две ИПДПОЗЛ не са представени доказателства и писмени обяснения.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ИЗИ ПРИНТ НЕО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „БУЛТРЕЙД ЛИМИТИД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ИМО ВРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „АЕ ГРУП 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ЕУРО ГРОС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „РЕАЛС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ВРС ИНТЕРНЕСНАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДИЛАЙФ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ДИ ТИЙМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. За резултатите от проверките са съставени съответните протоколи по реда на ДОПК, подробно описани на стр. 2-3 от РД.

С Протокол №1738756/18.02.2021 г. е обективизирано посещение в офиса на „НЮ ПОИНТ СЪРВИСИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], което е осъществявало счетоводното обслужване на ревизираното дружество, с цел проверка на оригиналните първични и вторични счетоводни документи. При проверката са били представени единствено оригинали на фактури за покупки и за продажби и банкови документи за 2017 г. и 2018 г.

Извършени са и други процесуални действия, които са намерили отражение в констативната част на РД, който по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА.

Във връзка с установеното ревизиращият екип е достигнал до следните изводи:

1. По отношение на доставките, по които „НОБУ“ ЕООД е изпълнител:

Дружеството е декларирало облагаеми доставки със ставка 20% с получатели предимно физически лица и регистрирани по ЗДДС лица в България.

Декларирало е четири фактури към „ДИЛАЙФ“ ЕООД, с което е свързано лице по смисъла на §1, т. 3, б. „г“ от ДР на ДОПК. Издадените фактури са, както следва:

-№137/20.02.2018г. с предмет рекламна дейност с ДО 8 300 лв. и ДДС 1 660лв.;

-№[ЕГН]/01.04.2020 г. с предмет годишна такса ангажимент за периода от 01.04.2019 г. до 31.03.2020 г. с ДО 117 960лв. и начислен ДДС в размер на 23 592лв.;

-№[ЕГН]/04.05.2020 г. с предмет услуга с ДО 10 850лв. и ДДС 2 170лв.

- №[ЕГН]/25.06.2020 г. с предмет извършена услуга с ДО 3 000лв. и ДДС 600лв.

Посочено е, че първата, третата и четвъртата фактури не са представени, както и други съпътстващи документи към тях като договор, доказателства за плащане, за счетоводяване, както и данни за извършителите на услугите.

Във връзка с втората издадена фактура е било установено, че е налична само същата, без да има придружаващи документи, доказващи предмета на доставката и счетоводното ѝ отразяване. Такива документи не са представени и от „ДИЛАЙФ“ ЕООД по връченото му по електронен път ИПДПОЗЛ.

С оглед на установеното органите по приходите са достигнали до извода, че процесните фактури не отразяват реални доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, но тъй като са издадени, начисленият в тях данък е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Като краен резултат в РА е заключено, че не са констатирани основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и начисления данък.

2. По отношение на получените доставки и на приспаднатия данъчен кредит:

В хода на ревизията е установено, че „НОБУ“ ЕООД е включило два пъти в дневниците си за покупки 5 фактури, описани на стр. 7 от РД и е приспаднало неправомерно втори път данъчен кредит в общ размер на 2 018,58 лв. След издаването на РД обаче, дружеството е извършило корекция на неправомерно приспаднатия данъчен кредит в отчетен период м. 05.2021 г. Във връзка с установеното, на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ), с РА са начислени единствено лихви за забава през данъчен период м. 06.2020 г. в размер на 187,86 лв. за периода на неправомерното ползване на право на данъчен кредит.

След издаването на РД било установено, че през м. 05.2021 г. ревизираното дружество е извършило корекция и на приспаднатия данъчен кредит в общ размер на 3 949,86 лв. по фактури №[ЕГН]/30.05.2015 г. и №[ЕГН]/29.06.2015 г., издадени от „ДИ ТИЙМ“ ЕООД. За съответните периоди на неправомерно ползването право на приспадане на данъчен кредит са начислени лихви за забава, посочени на стр. 5 от РД.

2.1. Ревизираното дружество е приспаднало право на данъчен кредит в размер на 415,53 лв. по фактури №60/30.12.2019г. и №61/30.12.2019 г., издадени от „НИГО ТРЕЙД СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], което дружество към датата на издаване на фактурите не е било регистрирано по реда на ЗДДС. Ревизиращите са установили, че горепосоченият доставчик е с регистрация по ЗДДС, считано от 19.06.2020 г. Поради това, с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по горепосочените фактури.

2.2. За данъчни период м. 03.2018 г. и м. 04.2018 г. ревизираното дружество е приспаднало данъчен кредит в общ размер на 3 878,00 лв. по фактури, издадени от „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИС“ ЕООД с предмет на доставките стоки и пакетирани консерви. С цел установяване на реалността на доставките на доставчика е извършена насрещна проверка, приключила с ПИНП №П-22221420203809-141-001/29.12.2020 г., съгласно който ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК. След указания срок, с придружително писмо с вх. №П-22221420203809/22.12.2020 г. „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИС“ ЕООД е представило 4 фактури, приемо-предавателен протокол и една счетоводна справка, които се отнасят за клиент „ЕЙ СИ ЕФ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], а не за „НОБУ“ ЕООД, поради което е прието, че доставчикът не е представил доказателства в отговор на връченото му ИПДПОЗЛ.

След извършена проверка в ИС на НАП било установено, че процесните фактури са включени в дневниците за продажби на доставчика за съответните отчетни периоди. В периода на издаване на фактурите, дружеството е декларирало дейност строителство на жилищни и нежилищни сгради, имало е назначени 6 лица на трудови договори. За 2018 г. не е подало ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО).

Ревизираното дружество е представило: фактура №[ЕГН]/21.03.2018 г. с предмет консерви и напитки по протокол, количество 1, ДО 6 300,00 лв. и ДДС в размер на 1

260,00 лв. и фискален бон от 24.04.2018 г. за извършено плащане в брой на сумата от 7 560,00 лв.; фактура №[ЕГН]/29.03.2018 г. с предмет пакетирани храни, напитки и консерви по опис, количество 1, ДО 5 950,00 лв. и ДДС в размер на 1 190,00 лв., начин на плащане – в брой, но не е представен фискален бон; фактура №[ЕГН]/30.04.2018 г. с предмет консерви - пакетирани по протокол, количество 1, ДО 7 140,00 лв. и ДДС в размер на 1 428,00 лв., начин на плащане – в брой, фискален бон на стойност 8 668,00 лв., на който датата не се чете.

Ревизиращите са приели, че липсват протоколите към фактурите, за да се установят видовете консерви и напитки, техните количества и единична цена, както и производителят им, поради което са достигнали до извода, че процесните фактури не отразяват реални доставки по смисъла на ЗДДС.

2.3. За данъчен период м. 07.2015г. „НОБУ“ ЕООД е приспаднало данъчен кредит в общ размер на 1 299,00 лв. по 3 фактури, описани на стр. 10 от РД, издадени от „ИЗИ ПРИНТ НЕО“ ЕООД с предмет на доставките услуги. Извършена му е насрещна проверка, приключила с ПИНП №П-22220520203820-141-001/15.01.2021 г., съгласно който ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК, тъй като дружеството или негов представител не са открити на декларирания адрес за кореспонденция. По искането не са представени документи.

От извършена проверка на данни от ИС на НАП било установено, че процесните фактури са включени в дневника за продажби на доставчика, който е регистриран по реда на ЗДДС на 11.02.2015 г. и е дерегистриран по реда на чл. 176 от ЗДДС, считано от 11.02.2016 г. За периода на издаване на фактурите, „ИЗИ ПРИНТ НЕО“ ЕООД е имало назначени на трудов договор трима служители, на длъжност експерт реклама и технически сътрудник, като няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. Проверяваното дружество има извършена ревизия по реда на ЗДДС, обхващаща периода на издаване на фактурите, приключила с РА, с който са определени задължения на база доказателства от ИС на НАП, тъй като дружеството не е представило никакви документи. С РА е прието, че издадените фактури не отразяват реални доставки, а данъкът по тях е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

От своя страна ревизираното дружество е представило единствено процесните фактури, с предмет изработка и предоставяне на рекламни банери и брошури и фискални бонове. Във връзка с установеното, органите по приходите са достигнали до извода, че процесните фактури не отразяват реални доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС.

2.4. За данъчен период м. 07.2015 г. ревизираното дружество е приспаднало право на данъчен кредит в размер на 2 916,00 лв. по 6 фактури, описани на стр. 11 от РД, издадени от „БУЛТРЕЙД ЛИМИТИД“ ЕООД с предмет на доставките услуги и материали. На доставчика е извършена насрещна проверка, приключила с ПИНП №П-22221420203810-141-001/14.01.2021г., съгласно който по връченото по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК ИПДПОЗЛ, не са представени изисканите документи и писмени обяснения.

От извършена проверка на данни от ИС на НАП, било установено че дружеството е включило в дневника за продажби процесните фактури. За 2015 г. няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, декларирало е дейност – строителство на жилищни и нежилищни сгради, имало е назначени 7 лица на длъжности технически организатор, общ работник строителство, ръководител финансово - счетоводен сектор и счетоводител. Имало е регистриран ЕКАФП за обект за строителни услуги, като на датите на

издаване на фискалните бонове към „НОБУ“ ЕООД не е декларирало дневни отчети. От страна на ревизираното дружество са били представени фактурите, с предмет безалкохолни напитки, почистване на помещения, униформено облекло, почистващи препарати и материали и ремонтни дейности. Към част от фактурите са приложени протоколи, като след прегледа на които било установено, че липсва място на доставката, както и имена и подписи на приел и предал, съответните стоки и услуги. Към фактурата за ремонтни дейности няма протокол.

2.5. За периода м. 06.2018г. „НОБУ“ ЕООД е приспаднало данъчен кредит в размер на 1 200,00 лв. по фактура №[ЕГН]/27.06.2018 г. с предмет пакетирани хранителни стоки по протокол, издадена от „ИМО ВРС“ ЕООД. Извършена му е насрещна проверка, приключила с ПИНП №П-22220220204474-141-001/30.12.2020 г., съгласно който дружеството е регистрирано по ЗДДС на 20.04.2018 г. и е дерегистрирано по реда на чл. 176 от ЗДДС, считано от 10.10.2018 г. От извършена проверка в ЕСГРАОН за управителя и едноличен собственик на капитала - И. С. П. било установено, че същият е починал на 11.04.2019 г.

От данни от ИС на НАП било установено, че дружеството е декларирало основна дейност строителство на жилищни и нежилищни сгради, регистрирало е 7 трудови договора за лица, назначени на длъжности арматурист, бетонджия, кофражист, технически сътрудник, работник строителство. Регистриран е и ЕКАФП с посочен вид на обект за строителни услуги, въведен в експлоатация на 04.04.2018 г. Към датата на издаване на фактурата от ФУ липсва генериран Z-отчет.

От страна на Ревизираното дружество са представени единствено фактурата, фискален бон и приемо-предавателен протокол. Липсва представен опис към фактурата, от който да се установи видът на стоките, количеството и единичната им цена. След преглед на документите било установено, че съгласно приемо-предавателния протокол от 30.04.2018 г., И. П. предава на Х. Т. - управител на „НОБУ“ ЕООД консерви, пакетирани по протокол, на стойност 6 000,00 лв. Протоколът не е бил подписан от управителя на „НОБУ“ ЕООД, а на датата на издаване на фискалния бон „ИМО ВРС“ ЕООД не е отчетло обороти от ЕКАФП.

2.6. За данъчен период м. 03.2019 г. ревизираното дружество е приспаднало данъчен кредит в общ размер на 2 400,00 лв. по три фактури, описани на стр. 14 от РД, издадени от „АЕ ГРУП 2018“ ЕООД с предмет на доставките пакетирани стоки и консерви.

На доставчика е извършена насрещна проверка, приключила с ПИНП №П-22220620204117-141-001/02.02.2021г., съгласно който ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК, не са представени документи и писмени обяснения. По данни от ИС на НАП дружеството е регистрирано по реда на ЗДДС на 05.02.2019 г. и е дерегистрирано на 27.11.2019 г. при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. В периода на издаване на фактурите, доставчикът не е имал назначени лица на трудов договор. Регистриран е ЕКАФП на 08.04.2019 г. за обект рекламни/печатни услуги, т.е. след датите на издаване на фактурите. На дружеството е извършена ревизия, приключила с РА, с който е било установено,

че „АЕ ГРУП 2018“ ЕООД не е извършвало реални доставки, а данъкът по издадените от него фактури е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

От страна на ревизирано дружество са били представени фактурите, две от които с предмет консерви по протокол и една - пакетиране на стоки по опис. Към фактурите са приложени протоколи, в които са описани стоките по вид и количество, но не са подписани от получателя. Отбелязано е, че не е предоставена и информация за транспорта на стоките.

2.7. За данъчен период м. 05.2017 г. „НОБУ“ ЕООД е приспаднало данъчен кредит в размер на 1 002,00 лв. по фактура №[ЕГН]/05.05.2017 г., издадена от „ЕУРО ГРОС“ ЕООД.

На доставчика е била извършена насрещна проверка, резултатите от които били обективирани с ПИНП №П-22220320204390-141-001/01.02.2021 г., съгласно който ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК. По искането липсват представени документи и писмени обяснения.

От данни, от ИС на НАП, към датата на доставката, било установено, че дружеството не е имало наети лица на трудов договор, имало е регистриран ЕКАФП в обект за други услуги, неклассифицирани другаде, въведен в експлоатация на 20.12.2016 г. Към датата на издаване на фактурата липсва генериран Z-отчет.

От ревизираното дружество са представени единствено фактурата, чийто предмет е хранителни стоки (консерви) и безалкохолни напитки по опис и фискален бон от 01.06.2017 г. Не е представило описа за да се установи видът на стоките, количеството и единичната им цена. Липсват доказателства за място на получаване и транспортни документи.

2.8. За данъчни периоди м. 03.2018г. и м. 04.2018 г. ревизираното дружество е приспаднало данъчен кредит в размер на 2 322,00 лв. по фактури №[ЕГН]/ 27.03.2018 г. и №[ЕГН]/16.04.2018 г., издадени от доставчика „ВРС ИНТЕРНЕСНАЛ“ ЕООД с предмет интернет реклама в сайтовете klassa.bg и newsmaker.bg.

На доставчика е извършена насрещна проверка, като резултатите от нея са обективирани в ПИНП №П-22220220204406-141-001/08.02.2021 г., в който е констатирано, че по връченото по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК ИПДПОЗЛ, не са представени изисканите документи и писмени обяснения.

По данни от ИС на НАП е установено, че „ВРС ИНТЕРНЕСНАЛ“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 23.10.2008 г. и е

дерегистрирано на 26.09.2018 г. по реда на чл. 176 от ЗДДС. Към момента на издаване на фактурите не е имало назначени лица по трудови правоотношения. Регистриран е ЕКАФП за обект за предоставяне на рекламни/печатни услуги, въведен в експлоатация на 28.03.2018 г. На датите на издаване на фактурите към „НОБУ“ ЕООД не са генерирани Z-отчети.

От страна на ревизираното дружество са представени фактурите, фискални бонове, Договор от 26.03.2018 г. и приемо-предавателен протокол от 28.03.2018 г.

След преглед на горепосочените документи било установено, че приемо-предавателният протокол не е подписан от страните.

2.9. За данъчен период м. 05.2015 г. ревизираното дружество е приспаднало данъчен кредит в размер на 1 356,00 лв. по фактура №972/27.05.2015 г., издадена от „РЕАЛС ТРЕЙД“ ЕООД с предмет на доставката стока.

На доставчика е извършена насрещна проверка, приключила с ПИНП №П-22220220204477-141-001/26.01.2021 г., съгласно който по връченото по електронен път ИПДПОЗЛ не са представени изисканите документи и писмени обяснения. От данни от ИС на НАП е установено, че дружеството е deregистрирано по реда на чл. 176 от ЗДДС, считано от 16.02.2016 г., като не е имало назначени лица към датата на издаване на фактурата, не е подало и ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Декларирало е икономическа дейност – отдаване под наем и оперативен лизинг на автомобили. За периода на издаване на фактурата му е извършена ревизия, приключила с РА, с който било установено, че не е извършвало реални доставки, а данъкът по фактурите е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Ревизираното дружество не е представило процесната фактура, както и каквито и да е други доказателства, че реално е получило стоки от „РЕАЛС ТРЕЙД“ ЕООД.

2.10. За данъчен период м. 04.2020 г. ревизираното дружество е включило в дневника за покупки фактура №[ЕГН]/01.04.2020 г., издадена от „ДИЛАЙФ“ ЕООД, по която е приспаднало данъчен кредит в размер на 23 664,00 лв. с предмет на доставката годишен ангажимент по договор.

На „ДИЛАЙФ“ ЕООД е извършена насрещна проверка, приключила с ПИНП №П-22220521036146-141-001/29.03.2021 г., съгласно който по връченото по електронен път ИПДПОЗЛ не са представени изисканите доказателства.

От ревизираното дружество е било представило фактура №7/01.04.2020г., чийто номер е поправен с молив на №[ЕГН]/01.04.2020г. .Фактурата е с предмет годишен ангажимент по договор за периода от 01.04.2019г. до 31.03.2020 г., с ДО 118 320 лв. и ДДС 23 664лв. и начин на плащане – по сметка. Във фактурата са вписани и следните счетоводни операции:

Дебит 499 „Други кредитори“ – 118 320лв.

4531 – 23 664,00 лв.

Кредит 401 „Доставчици“ – 141 984,00 лв.

м. март – 602/499 – 29 580,00 лв.

м. декември – 602 /499 – 88 740,00 лв.

м. април – 401/411 – 141 422,00 лв.

Други доказателства не са представени във връзка с процесната доставка. Липсва договор, доказателства за плащане, както и хронология на счетоводни сметки.

2.11. За данъчни периоди м. 03, м. 04, м. 05 и м. 06.2015 г. ревизираното дружество е приспаднало данъчен кредит по 22 фактури, издадени от „ДИ ТИИМ“ ЕООД с предмет на доставките стоки, материали, електроенергия.

На доставчика е била извършена проверка, приключила с ПИНП №П-22220221036143-141-001/14.04.2021 г., в който е констатирано, че по връченото ИПДПОЗЛ не са представени доказателства.

От ревизираното дружество са били представени фактурите, без фактура №[ЕГН]/31.03.2015 г. и фискални бонове за плащане в брой, които са издадени през м. 08.2015 г., когато доставчикът не е имал регистриран ЕКАФП.

След преглед на фактурите било установено, че същите са с предмет оборудване, кафе, алкохол, ядки, преносим обект, както и префактуриране на газ.

Във връзка с установеното органите по приходите са достигнали до извода, че процесните фактури не отразяват реални доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Посочили са, че доставчикът на стоките, нито купувачът представят оборотни ведомости и счетоводни регистри от които да е видно, че доставчикът разполага със съответните стоки и, че купувачът ги е придобил. Освен това не ставало ясно кой е предходният доставчик на стоките, оборудването и преносимия обект, откъде, кой и къде ги е доставил, с какъв транспорт, а двете дружества имат идентична дейност и са свързани лица, което дало основание да се приеме, че в случая се касае за формални сделки, при които няма реално

прехвърляне на стоки. Този извод се подкрепял и от факта, че във фактурите за продажба не са посочени стоките по видове, количества и ед. цени, а е вписано общо: алкохол, безалкохолно, ядки, оборудване, консумативи ресторант. В допълнение, органите по приходите са посочили, че недоумение буди фактът, че с фактури №[ЕГН]/15.05.2015 г. и №[ЕГН]/31.05.2015 г. са закупени 748,70 кг. ядки, а дружеството извършва дейност само в един ресторант.

Във връзка с гореизложеното, ревизиращият екип е достигнал до извода, че издадените от „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИС“ ЕООД, „ИЗИ ПРИНТ НЕО“ ЕООД, „БУЛТРЕЙД ЛИМИТИД“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД, „АЕ ГРУП 2018“ ЕООД, „ЕУРО ГРОС“ ЕООД, „РЕАЛС ТРЕЙД“ ЕООД, „ВРС ИНТЕРНЕСАНАЛ“ ЕООД, „ДИЛАЙФ“ ЕООД и „ДИ ТИЙМ“ ЕООД фактури не отразяват реални доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с.з.

По отношение на данъчните периоди м.08.2018 г.,м. 09.2018 г.,м.10.2018 г.,м.12.2018 г.,м. 01.2019 г.,м.02.2019 г.,м.04.2019 г.,м.08.2019 г.,м.11.2019 г.,м.01.2020 г.,м.05.2020 г. и м.06.2020 г., ревизиращият екип не е извършил корекции на декларираните от лицето резултати по ЗДДС, но с РА са начислени лихви за забава на основание чл. 175 от ДОПК във вр. с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

Пред ответника е оспорен РА по съображения, че е процесуално и материално незаконосъобразен.Изразено е становището, че доставките са реални, което се доказва от представените писмени доказателства, както и се оспорва увеличението ФР.

Ответникът е приел, че основният спор е налице ли е реалност на доставките като в тази връзка се е позовал на чл.168 и чл.178 от Директива 2006/112/ЕО и на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, както и с практика на СЕС. По конкретно е цитирал т. 32 на Решение 06.12.2012 г. по дело С-285/2011 г., Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 г., Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02 и др.). Приел е, че ревизиращите органи са спазили нормативните изисквания, свързани със събирането на доказателства за установяване на факти и обстоятелства, релевантни към определяне на задълженията на дружеството. Визирано е, че по преписката липсват договори, приемо-предавателни протоколи, оферти, заявки, количествено-стойностни сметки, отчети, фактури за произход, транспортни документи, стокови и складови разписки и

други документи, обосноваващи параметрите на изпълнение на услуги или доставките на стоки. Заплащането по фактурите не е доказано, тъй като доставчиците не са издали Z - отчети, а ревизираното дружество не е представило доказателства за осчетоводяване на плащанията. Не са представени и доказателства за счетоводното отразяване на доставките от никоя от страните по сделките. Изборът на цитираните доставчици не е извършен на база обективни търговско-икономически критерии. Страните не са целели предоставяне, съответно получаване на услуги/стоки, а само съставяне на данъчни документи, които да осигурят възможност за ползване на право на данъчен кредит за съответните периоди. Във връзка с тези твърдения е достигнал до извода, че на ревизираното дружество е било известно участието му във формални сделки, без да има фактически осъществени престации, а ако е имало такива, то те не са извършени пряко от издалия съответната фактура стопански субект.

С оглед изложените мотиви е потвърден РА.

В **СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО** –е изготвена основно заключение на ССТВЕ /л.317/ и две допълнителни заключения (л.266 и сл. и л.317 и сл.) от в.л. М. Н..

В **основното си заключение** в.л. сочи, че от жалбоподателя – не са представени договори и протоколи, от които да се установят параметрите на изпълнение на услугите, вида и количеството на стоките.

В **допълнителното си заключение** вещото лице констатира, че фактурите представени от доставчиците са идентични с тези от РЛ като жалбоподателят не представя данни за счетоводна отчетност относно добиването, плащането и последващата реализация на стоките.

Във **второто си допълнително заключение** вещото лице анализира представените счетоводни документи от РЛ /л.273/ и достига да извода, че /317/ доставчиците са отчетили приходи по спорните фактури и са начислили ДДС. Счетоводно закупените стоки са отчетени като вложени в основната дейност на РЛ в периода на придобиването им, а закупените услуги са отчетени директно като разход за основната дейност. В.л., базирайки се на предмета на доставките и дейността на РЛ-прави извода, че получените доставки са използвани за икономическата дейност на жалбоподателя. Закупените дълготрайни ДМА са заприходени, съгласно инвентарната книга и амортизационни план. Посочено е,

че има разплащане в брой. Относно получателя „Дилайф“ЕООД, който е издал фактура №10000006 от 01.04.2020г. с ДО 118 320 и ДДС 23 664лв. с предмет годишен ангажимент по договор за периода 01.04.2019г. -31.03.2020г. е посочено, че в счетоводството на РЛ същата е погрешно осчетоводена с №7 от 01.04.2020г., но със същата ДО и ДДС. Погасяването на задължението е чрез прихващане по протокол между страните, като има разликата от 432л., която не е платена от РЛ.

Представени са на л.149 и сл. ПИСМЕНИ доказателства от РЛ-повторно спорните фактури, към някои от тях ППП и договори, които вещото лице е анализирано в допълнителното си заключение. Представени са на л.273 – счетоводни документи от счетоводството на РЛ като главна книга, начислени амортизации, оботна ведомост и др.-предмет на второто допълнително заключение.

СЛЕДОВАТЕЛНО от фактическа и правна страна СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

РА е издаден от органа възложил ревизията и от лицето, което я е извършило, поради което е съобразен чл.119, ал.2 от ДОПК, както и лицата имат валидни КЕП на л.72. РА е и мотивиран, съдържа изискуемите се реквизити. Не се установява да има допуснати процесуални нарушения.

I. По доставките към РЛ:

По приложението на материалния закон по ЗДДС: с РА е отказано право на ДК на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по фактури издадени от „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИС“ЕООД, „ИЗИ ПРИНТ НЕО“ЕООД, „БУЛТРЕЙД ЛИМИТИД“ЕООД, „ИМО ВРС“ЕООД, „АЕ ГРУП 2018“ЕООД, „ЕУРО ГРОС“ ЕООД, „РЕАЛС ТРЕЙД“ ЕООД, „В. ИНТЕРНЕСАНАЛ ЕООД, „ДИЛАЙФ“ ЕООД и „ДИ ТИЙМ“ ЕООД, тъй като е установено, че няма реалност на доставките. Този извод е правилен. За да се признае правото на ДК следва не само да се установи, че РЛ разполага с предмета на доставката -напр. получило е стоките, оборудването, което е заприходило, отчело като ДМА, получило е рекламната услуга, но и трябва да се докаже, че именно доставчикът, който е фактурирал посочения предмет – е извършил доставката. В тази връзка не е спорно, че има фактури, има плащане, към някои фактури има ППП, но това не е достатъчно. Органите по приходите са направили анализ на всичките тези обстоятелства и на способността на доставчика

именно той да достави стоките или извърши услугите. Част от документите са представени пред съда и са били обект на СЕ, но както изводите на същата вкл. във второ заключение – с нищо не променят вече направените констатации в РА и РД.

Така, видно от основното закл. л.147-спорните фактури са налични по делото с изключение на част от фактурите, издадени от „Ди Тийм“ ЕООД и фактура, издадена от „Реал Трейд“ ЕООД. В.л. сочи, че фактурите са с еднороден предмет – доставка на храни и напитки, ДМА, рекламни услуги, СМР, почистване, униформено облекло и годишен абонамент по договор. В основното си заключение в.л. прави констатацията, че от жалбоподателя – не са представени договори и протоколи, от които са се установят параметрите на изпълнение на услугите, вида и количеството на стоките.

Съдът кредитира това заключение, но отново посочва, че същото с нищо не променя установеното от органите по приходи фактическа обстановка.

По делото на л.266 – е изготвено ДОПЪЛНИТЕЛНА заключение, в което вещото лице анализира представените от жалбоподателя писмени доказателства на л.149 и сл., но вещото лице отново прави извода, че фактурите представени от доставчиците са идентични с тези от РЛ. Направена е констатацията, че РЛ НЕ ПРЕДСТАВЯ данни за счетоводна отчетност относно добиването, плащането и последващата реализация на стоките. Съдът отново кредитира това заключение, чиито констатации са в подкрепа на изводите на органите по приходите.

По делото е изслушано л.317 второ допълнително заключение, което съдържа анализ на представените от РЛ счетоводни записвания. Не е спорно, че доставчиците са отчетили приходи по спорните фактури и са начислили ДДС. Счетоводно закупените стоки са отчетени като вложени в основната дейност на РЛ в периода на придобиването им, а закупените услуги са отчетени директно като разход за основната дейност. Съдът кредитира, но приема като неотнормим извода на в.л. за това, че получените доставки са използвани за икономическата дейност на жалбоподателя. Както се посочи, релевантно е да се установи от къде идват тези доставки и трябва да изхождат от доставчика, а не просто да се намират при РЛ и същото да може да ги използва за основната си дейност. Вещото лице също дава заключение, че закупените дълготрайни ДМА са заприходени съгласно

инвентарната книга и амортизационни план, но това отново не обвързва това оборудване с доставчика, както и факта, че по фактурите е платено.

Следователно констатациите в заключенията на в.л., не водят до промяна на изводите на органите по приходите за липса на реалност на доставките, както и до подобна промяна не водят представените от жалбоподателя писмени доказателства- някои ППП и договори.. За да достигне до този извод, СЪДЪТ анализира тези доказателства. Напр. отново са представени 3-те фактури от доставчика „АЕБ Секюрити“ЕООД, но ведно с ППП-л.151 и сл.. От тези данни прави впечатление, че във фактурите няма конкретизация на вида храни, а в протокола напр. към фактура №20....255 от 21.03.2018г. /на л.152/ има частична конкретизация напр. уточнен е вида, но няма мярка. Напр.минерална вода 1,5л., фиде 0,250кг., спагети, домати сушени и т.н.. Няма други данни в протокола -къде и от кого е прието, предадено, тъй като има подписи за дружествата, но не са ясни чии са. Кое лице е доставило стоките, които са значително количество, как и т.н.. Няма как да се доставят с лек автомобил, защото напр.има 120 бутилки олио, по 240 бутилки мин. и газирана вода и т.н.. Подобен е протокола на л.157 към фактура №20....267 от 29.03.2018г.- маслини гръцки, ориз 2 кг.- няма марка, няма индивидуализиращ белег.Също към фактура №20...343 от 30.04.2018г. на л.155 е ППП, който е идентичен по съдържание с протокола по предмета на фактурата-„консерви пакетиране по протокол“. Не е ясно какво точно е доставено за сумата от 8 568лв., как и от кого. Отново тези елементи не се изясняват от ППП с подпис за купувач и продавач и печат на дружествата, но без данни кой е положил подписите.

На следващо място –от доставчика „ИЗИ ПРИНТ НЕО“ЕООД са представени 3 бр. фактури /л.159/, но същите са налични по преписката. Няма към тях протоколи, договори, както е установило в.л.. Не е ясен предмета на фактурите „изработка на рекламни фраери и брошури“ –какви са, от кого са направени /макар дружеството да има кадрова обезпеченост -3 наети лица/, какви параметри имат. Рекламните банери в посочения сайт кой ги е направил, какви са. Следва обаче да се има предвид, че този доставчик не е намерен на адреса, има извършена ревизия по реда на ЗДДС, обхващаща периода на издаване на фактурите, приключила с РА, с които са определени задължения на база доказателства от ИС на НАП, тъй като дружеството не е представило никакви документи. С

оглед изложеното правилно съдът намира ,че с РА е прието, че издадените фактури не отразяват реални доставки по смисъла на чл.9 от ЗДДС, а данъкът по тях е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Същото се отнася и за останалите доставчици. Жалбоподателят представя отново фактурите –за „Бултрейд Лимитид“ЕООД –л.163, ведно с ППП- напр.към фактура №20....289 от 24.07.2015г. почистващи препарати, които по ППП на л.164 са посочени като „универсален препарат 20бр.“, но не е ясно какъв е -вид, марка. Обезмаслител 10бр. –не е ясно на чия марка, препарат дезинфекция фаянс- 10бр. Общеизвестно е, че на пазара има множество марки такива препарати с различен произход-български, турски и т.н.. По фактурата за почистване №20...292 от 29.07.2015г. на помещение, по фактурата №20....288 от 23.07.2015г. на л.166 за ремонтни дейности –няма ППП /макар дружеството да има назначени сторителни работници т.е. да има кадрова обезпеченост/. Няма договори, не е ясно какво е правено и къде. По фактурата № 20.....290 от 27.07.2015г. за работно облекло, ведно към същата на л.168 е представен ППП за 20бр.униформени ризи, 40бр.униформени тениски и доколкото може да се приеме, че има някаква с оглед предмета достатъчна конкретизация, то отново не е ясно кой ги е приел и на кого са предадени, къде, как са доставени и т.н.. За ППП-ли представени към фактура №20....293 от 30.07.2015г. и №20...291 от 28.07.2015г. има изброени по вид безалкохолни напитки и по марка т.е. има конкретизация, но важи изложеното – няма данни кой е предал, къде, кой е приел, как е доставено и т.н./л.170, л.172/.

Също така към фактурата, издадена от „Имо ВРС“ЕООД №10....178 от 27.06.2018г. за пакетирани хранителни стоки е представен пред съда ППП-л.175, но отново има вид, не и марка. Напр.зелен грах 0.850кг., зелен фасул 680гр., няма кой е предал, на кого, къде и т.н..Основната дейност на дружеството е строителство, отделно същото е регистрирано по ЗДДС на 20.04.2018 г. и е deregистрирано по реда на чл. 176 от ЗДДС, считано от 10.10.2018 г..

Представени са към 3-те фактури от „АЕ Груп 2018“ЕООД –ППП –л.176 и сл. със същите характеристики за описаните храни-по вид, не и по марка, няма конкретизация. Няма кое лице и на кого е предало, къде. Няма данни за транспорт. Също по време на ревизията не се намира на адреса. Към изложения анализ се

добавя това, че в периода на издаване на фактурите, доставчикът не е имал назначени лица на трудов договор. Регистриран е ЕКАФП на 08.04.2019 г. за обект рекламни/печатни услуги, т.е. след датите на издаване на фактурите. Не е спорно, че дружеството е извършена ревизия, приключила с РА, с който е било установено, че „АЕ ГРУП 2018“ ЕООД не е извършвало реални доставки, а данъкът по издадените от него фактури е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Към фактурата на „ЕУРО ГРОС“ ЕООД в съдебното производство е представена на л. 185 стокова разписка с конкретизация на безалкохолните напитки по вид и мярка, но без данни за подпис и печат от доставчика, има само частичен печат на РЛ. Съдът споделя констатацията на органите по приходите, че за данъчен период м. 05.2017 г. „НОБУ“ ЕООД е приспаднало неправомерно данъчен кредит в размер на 1 002,00 лв. по фактура №[ЕГН]/05.05.2017 г., издадена от „ЕУРО ГРОС“ ЕООД, тъй като това се установява от липсата на данни за предаване на предмета на доставката, отделно не се намира на адреса, без кадрова обезпеченост е- дружеството не е имало наети лица на трудов договор, имало е регистриран ЕКАФП в обект за други услуги, некласифицирани другаде, въведен в експлоатация на 20.12.2016 г. Към датата на издаване на фактурата липсва генериран Z-отчет. За „Реал Трейд“ ЕООД по фактура №010....972 от 27.05.2015г. в съдебното производство е представен ППП –л.203 за храни и напитки-вино бяло 5л., вино червено 5 л., чай пакет, бадеми по 1кг.-2бр. и т.н. неиндивидуализирани по марка, а за напитките мин.вода „Б.“ от 0,330л., сок „К.“ 0.250мл. има индивидуализация, но важи изложеното вече за тези бланкетни по приемане и предаване, както и по място –протоколи. Представена е и самата фактура, която не е била представена в ревизионното производство, но дружеството няма кадрова обезпеченост, не се намира на адреса, няма договор. Тези данни на база представени ППП води до извода за нереалност на доставката.

От доставчика „Ди Тиим“ ЕООД на л.209 са представени 24 бр. фактури, някои придружени с дневник за покупките, в който са отразени за периода. Няма ППП и други документи. По фактурите има неиндивидуализиран предмет- напр по фактура №10.....022 от 12.05.2015г. -1203 не е ясно броя или литра алкохол –какъв, марка, количество и т.н.-л.234. Същите са фактурите за алкохол на л.232,233. По фактура на л.231 има доставени снакс, солени, не е

ясно марка, разфасовка. Не е ясно какви консумативи за ресторант са фактурирани с фактура №10...013 от 30.04.2015г. на л.229 и какъв алкохол, общо кафе /няма марка, разфасовка/. Следователно –правилна е констатацията на органите по приходите, че процесните фактури не отразяват реални доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС като освен констатираната липса на индивидуализация , не е ясно кой е предходният доставчик на стоките, оборудването и преносимия обект, откъде, кой и къде ги е доставил, с какъв транспорт, а двете дружества имат идентична дейност и са свързани лица, което дало основание да се приеме, че в случая се касае за формални сделки, при които няма реално прехвърляне на стоки. Следва да се има предвид вкл., че е констатиран като странен фактът, че с фактури №[ЕГН]/15.05.2015 г. и №[ЕГН]/31.05.2015 г. са закупени 748,70 кг. ядки, а дружеството извършва дейност само в един ресторант.

От РЛ в съдебното производство на л.186 и сл. е представен към фактурите на „ВРС Интернешанал“ЕООД договор за публикуване на реклама в онлайн издания от 26.03.2018г.. Видно е, че на сайтове собственост на изпълнителя /доставчика/ се публикуват банери на „Нобу“. Съобразно този договор са издадени 2 бр. фактури - фактура №[ЕГН] от 16.04.2018г. с ДО 5860лв. и ДДС 1 172лв., фактура №[ЕГН] от 27.03.2018г. с ДО 5750 и ДДС 1 150лв.. Към фактурите има ППП от 27.03.2018г. т.е. към датата на първата фактура. СЪДЪТ също не намира, че въз основа на тези доказателства следва да приеме реалност на доставките.

Следователно- на първо място В РА има начислени само лихви, а същите се следват от това, че „НОБУ“ ЕООД е включило два пъти в дневниците си за покупки 5 фактури, описани на стр. 7 от РД и е приспаднало неправомерно втори път данъчен кредит в общ размер на 2 018,58 лв., по които е направило след РД корекция, но на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ), правилно с РА са начислени единствено лихви за забава през данъчен период м. 06.2020 г. в размер на 187,86 лв. за периода на неправомерното ползване на право на данъчен кредит. Също така правилно е установено, че след издаването на РД през м. 05.2021 г. РД е извършило корекция и на приспадания данъчен кредит в общ размер на 3 949,86 лв. по фактури №[ЕГН]/30.05.2015 г. и №[ЕГН]/29.06.2015 г., издадени от „ДИ ТИЙМ“ ЕООД сато за тези периоди на неправомерно ползването право на приспадане

на данъчен кредит са начислени лихви за забава, посочени на стр. 5 от РД.

Остава непроменена констатацията, че има неправилно начислен ДДС в размер на 415,53 лв. по фактури №60/30.12.2019г. и №61/30.12.2019 г., издадени от „НИГО ТРЕЙД СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], тъй като дружество към датата на издаване на фактурите не е било регистрирано по реда на ЗДДС и е налице отказ по чл.69, ал.1 т.1 от ЗДДС. В действителност трябва това да не бъде самостоятелно основание за отказ, съобразно съдебната практика, но за да се ползва ДДС трябва да се установи, че именно доставката е осъществена от доставчика, каквито данни няма.

Също така и за останалите доставчици, за които не са представени допълнително доказателства, остават непроменени констатациите за нереалност на доставките. Напр. за данъчни периоди м. 03.2018г. и м. 04.2018 г. РЛ е приспаднало данъчен кредит в размер на 2 322,00 лв. по фактури №[ЕГН]/ 27.03.2018г. и №[ЕГН]/16.04.2018г., издадени от доставчика „ВРС ИНТЕРНЕСНАЛ“ ЕООД с предмет интернет реклама в сайтовете klasa.bg и newsmaker.bg., но няма кадрова обезпеченост. Регистриран е ЕКАФП за обект за предоставяне на рекламни/печатни услуги, въведен в експлоатация на 28.03.2018г.. На датите на издаване на фактурите към „НОБУ“ ЕООД не са генерирани Z-отчети.

II. ЗА доставките към РД т.е. по тези по които то е изпълнител.
В РА е посочено, че РД е декларирало обагаеми доставки със данъчна ставка 20%с получатели ФЛ и регистрирани по ДДС ЮЛ вкл. е декларирало 4 фактури, издадени от него на „Дилайф“ЕООД..

Тези фактури са представени на л.204 всичките /за разлика от ревизионното производство, където е била представена само 1/, но без ППП, без договори. Една от тези фактури отразена за данъчен период м. 04.2020г. в дневника за покупки на РЛ -фактура №[ЕГН]/01.04.2020 г., е приспаднал данъчен кредит в размер на 23 664,00лв. с предмет на доставката годишен ангажимент по договор. Констатирано е, че от РД е представена фактура №7/01.04.2020г., чийто номер е поправен с молив на №[ЕГН]/01.04.2020г..Фактурата е с предмет годишен ангажимент по договор за периода от 01.04.2019г. до 31.03.2020г., с ДО 118 320 лв. и ДДС 23 664лв. и начин на плащане – по сметка. Отражено е, че други доказателства не са представени във връзка с процесната

доставка. Липсва договор, доказателства за плащане, както и хронология на счетоводни сметки.

Вещото лице в допълнително си второ заключение прави извода, че в счетоводството на РЛ същата е погрешно осчетоводена с №7 от 01.04.2020г., но със същата ДО и ДДС. Погасяването на задължението е чрез прихващане по протокол между страните, като има разликата от 432л., която не е платена от РЛ.

Следователно макар да има плащане, чрез прихващане, то остава непроменена констатацията касателно тази доставка в РД и РА. По останалите фактури, издадени от РЛ на „ДИЛАЙФ“ ЕООД -4бр. на л. 204 за рекламна дейност-3бр..Отново няма конкретизация, не се променят изводите на органите по приходите. Като цяло – е правилен извода, че тези 4 фактури не отразяват реални доставки на услуги по смисъла на чл.9 от ЗДДС, поради което начисленият по тях данък е дължим на основание чл.85 ДДС, но в РА – в тази връзка не е правена корекция.

От друга страна, **по доставките към РЛ** -следва да се направят заключенията, че макар да има фактури, по които има плащане, осчетоводяване на фактурите, по някои от тях и ППП, то няма реалност на доставките на стоки и услуги и на основание чл.68 и чл.69 от ЗДДС правно е отказано правото на приспадане на ДК. Следва да се има предвид, че СЕС с Решение от 22.12.2009 г. по дело D., C-438/2009 г., се е произнесъл, че член 18, § 1, б. "а" и член 22, § 3, б. ||б|| от Шеста директива 77/388/Е. на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2006/18/ЕО на Съвета от 14 февруари 2006 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че данъчнозадълженото лице има право на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен за доставки на услуги, предоставени му от друго данъчнозадължено лице, което не е регистрирано за целите на този данък, когато фактурите за тези доставки съдържат цялата изискуема информация по посочения член 22, § 3, б. ||б||, и в частност информацията, която е необходима за идентифициране на издателя на фактурите и на естеството на предоставените услуги. Следователно за облагаемите доставки РЛ не същите притежава документи по чл. 71 т. 1 ЗДДС, без оглед на това, че може получените доставки са свързани с икономическата му дейност. В действителност в

мотивите на решение по дело С-18/2013 на СЕС е прието, че при обсъжданата хипотеза "на данъчнозадълженото лице може да се откаже право на приспадане само при условие, че въз основа на обективни данни се установи, че това данъчнозадължено лице, което е получило стоките и услугите, основание за правото на приспадане, е знаело или е трябвало да знае, че с придобиването на тези стоки или услуги е участвало в сделка, която е част от измама с ДДС, извършена от доставчика или друг стопански субект, действащ нагоре или надолу по веригата от тези доставки на стоки или услуги."

В случая няма как да не знае РЛ, че доставките не са осъществени от доставчика, тъй като въз основа на анализ на обективни данни се установява, че същият макар формално да е документирал и осчетоводил доставките –няма как да ги осъществи.

Следователно –жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли изцяло за отказаното право на ДК по описаните фактури в общ размер от 50 460,07лв., ведно с лихвата от 20 724,63лв..

Съответно на ответника се дължи юрк.възнаграждение по Наредба 1/2004г. –чл.7, ал.2,т.4 -4694лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „НОБУ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] СРЕЩУ РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22220520005171-091-001/06.08.2021г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. С. С. – ръководител на ревизията, с който не е признато право на данъчен кредит в общ размер на 50 460,07 лв., както и и са начислени лихви в общ размер на 20 724,63 лв. по фактури, издадени от „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИС“ ЕООД, „ИЗИ ПРИНТ НЕО“ ЕООД, „БУЛТРЕЙД ЛИМИТИД“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД, „АЕ ГРУП 2018“ ЕООД, „ЕУРО ГРОС“ ЕООД, „РЕАЛС ТРЕЙД“ ЕООД, „ВРС ИНТЕРНЕСАНАЛ“ ЕООД, „ДИЛАЙФ“ ЕООД и „ДИ ТИЙМ“ ЕООД, който РА е потвърден с РЕШЕНИЕ №1782 от 22.11.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП“.

ОСЪЖДА „НОБУ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 4694лв..

Решението може да обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок чрез АССГ пред ВАС от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: